

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 1924.—ΕΤΟΣ 6ον ΑΡ. 295

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Ἐπιταγαὶ καὶ Ἐπιστολαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ἸΩΑΝΝΟΥ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἑτησίᾳ	Δρ. 50.—	Ἑξαμ.	Δρ. 25
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Φρ. 50—	Φρ.	25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	Δολ. 4.—	Δολ.	2
ΑΓΓΛΙΑΣ	Δίρ. 1.—	Σελ.	10

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύσεις εἰς τὴν σελίδα τῆς ἀλληλο-
γραφίας: 30 λεπτά ἢ λέξις δι' ἑλίου. Διὰ ποιήματα
καὶ ἔμφορας καταχωρῆ εἰς ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΡΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

“ΟΥΣ ΘΕΟΣ ΣΥΝΕΖΕΥΞΕΝ...”

...Ανθρώπος σήμερα χωρίζει ως πού να πητε κιχ!... Και ιδού ο σημερινός γάμος.

Γάμος, λοιπόν, είναι ακριβώς το αντίθετον της καταστάσεως των γεροντοπαλληκίων ή της γεροντοκόρης.

“Εκείνο που δεν μπορώ να εξηγήσω είναι γιατί όλος ο κόσμος, πρωταγωνιστούντων των παντρεμένων, καταφέρεται κατά του γιου.

Κι’ ε, τι ζητιόσες απ’ τη φύση κι’ απ’ την άγληνη όλου του κόσμου για σέ κει μέσα τήχει κλεισεί ή δύναμη του έρωτος μου.

“Ο Γάμος άρχίζει με τον μήνα του μέλιτος... Αλλά τώρα, συνήθως, ό μήν του μέλιτος καθίσταται πράγμα περιττόν, ακριβώς όπως στην πολύ παλιά εποχή που δεν ύπαρχε μήν του μέλιτος.

...“Εί όταν πανδρευθή πειά... ως κίνη ότι θέλει!... Bravissimo! Σούζυοι, καλυφθήτε!

ΜΙΜΗΣ

“Αρραβωνίζομαι στο χέρι χρυσό μου δάχτυλο, δέν είμαι μόνος, ήρωα καιρι, σύντροφο ύζωχό τον ταξίδι.

Κι’ ε, τι ζητιόσες απ’ τη φύση κι’ απ’ την άγληνη όλου του κόσμου για σέ κει μέσα τήχει κλεισεί ή δύναμη του έρωτος μου.

Κι’ οποιος την ταπεινή του χάρη για τα μεγάλα την ξεχάσει, όταν ή κουραση των παρη, που θαύρη για να ξεποστύσει;

ΜΗΤΕΡΑ

Τού Robert Dieudonné

“Ο κ. Μπριαρά, αδειάζοντας και το τελευταίο ποτηράκι του λικέ, έσηκώθη, έτακτο-ποίησε το κουστούμι του κ’ έτράβηξεν ολόγισα για το σπύτι του.

—Είμαι ή γυναίκα που χρειάζομαι αυτή τη στιγμή, εκσέφθη. “Αν συμβή τώρα τίποτε δέ θα φταίω έγω αλλά ή τύχη.

—Είμαι ή γυναίκα που χρειάζομαι αυτή τη στιγμή, εκσέφθη. “Αν συμβή τώρα τίποτε δέ θα φταίω έγω αλλά ή τύχη.

—Οχι, κύριε. Θέλω εκατόν όγδόντα φράγκα. Τόσα μου χρειάζονται.

—Μά πητε μου... δέχσοδε; Δέν θα μου κόψετε πεντάρα. Δέν είν’ έτσι;

—Μιά όρα μετά τα μεσάνυχτα ό Μπριαρά άφισε επάνω στο κρεβάτι ένα τραπεζογραμμάτιο των εκατό φράγγων κ’ έτοιμαζόταν να φύγη.

—Δώστε μου και τ’ άλλα όγδόντα φράγκα... Μή μου κρατήσετε πεντάρα... Δέν μπορώ... Μοΰ τό ύποσχεθήκατε.

ERNESTE DAUDÉ

Σ’ ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου.)

“Έξαφνα άνοιξε ή πόρτα του κελιού του και παρουσιάσθηεν ό διευθυντής των φυλακών.

—Μέ γνωρίζεις; —“Η κ. Σαραμί! επιθυύρισην εκείνος. Τι ζητείτε από μένα, κυρία;

—“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

—“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

—“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

—“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

—“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΜΙΑΣ ΝΕΚΡΑΣ

“Ο Κουτσογιάννης καιγόταν από την επιθυμία να ξαναδή την κόρη τον. Νά δη το λατρευτόν εκείνο πλάσμα, να κρατήση για λίγο στα χέρια του το φθαρόμενον εκείνο σωμα, τό δαοιον τόσοσ αγαπίης.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΣΚΙΤΣΑ

“Η πρώτη βροχούλα, αγαπητές μου, θα σάς έφερε στο μυαλά σας τη σκέψη που μάς βασανίζει κάθε χρόνο την ίδια εποχή:

—“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

—“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

—“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

—“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

...“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

...“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

...“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

...“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

...“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

...“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

...“Εν’ αλήθεια, κυρία μου. Ποτέ ό πατέρας δέν σκοτώνει το παιδι του “Ο σύζυγός σας έλεγε ότι θέλεια να την τιμωρούσ για την άτιμία της.

ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΗΣΤΟΦΑΓΟΙ ΕΠΙ 15 ΗΜΕΡΑΣ ΜΕΤΕΦΕΡΟΝ ΚΕΦΑΛΑΣ ΛΗΣΤΩΝ

Ο Λήσταρχος Εὐθ. Ρέτζος

Τοῦ Βλάμη τὰ καμώματα ΜΑΤΙΝΑ Η ΠΟΔΑΡΙΩΤΙΣΣΑ

Ρέ, καλά κάνω τοῦ λόγου μου καὶ κάθουμαι πάντοτε ἐντὸς τοῦ σκεδίου τῆς πόλεως καὶ δὲν κουνιέμαι ροῦπι ἀφ' τὰ πατροπαράδοτα καὶ τὰ κακῶς καὶ τὰ ψυχρῶς κείμενα. Δὲν τὰ λέω ἀρμονία, ρε Μα- νιώ μου ἀλαφροῦσκιω τη κι' ἀσφαλτοστρωμέ- νη; Ἦθελα γλέτες νὰ ἠποχεώσω τοὺς φί- λους. Ἦτανε ἀφ' τὴν ἄλλη μεριά καὶ τὸ φι- λότιμο πού δὲ μ' ἀφινε ἡσυχό.

— Ἐρχεσαι, Βλάμη, μοῦ κάνει ὁ Γιάννης ὁ Τριτσιμπήδας, τὰ πά- με στὸ Μαρούσι γιὰ νὰ μοῦ δώκῃς τὴ γνώμη σου γιὰ 'να κάρρο μου- στο;

— Μπράβο τοῦ κάνω ..

— Πῶς νὰν τοῦ πῶ πῶς δὲν ἔρχουμαι; Θά μου- λεγς τ' ἔκανα τόσα χρό- να πού σπούδαζα περὶ οἰνολογία καὶ βαρε- λολογία; Καὶ μετὸ δίκιο του ὁ ἄθροπος.

Μπήκα τὸ λοιπὸς, μέσα στὸ «θερίο» κι' ἀγάντα γιὰ τὸ Μαρούσι. Κυττάω νὰ βρῶ θέσι νὰ κάτσω... κούρνά. Οὐλα τὰ βαγό- νια γιομάτα ἀπὸ κορίτσα.

— Δεσποινίς, μετὸ μπαρντόν, κάνω σὲ μιὰ μελανειμονούσα, σηκώνεσαι νὰ κάτσω τοῦ λόγου μου;

— Γιατί μοῦ κάνει;

— Γιατί εἶσαι τῆς κάνω καὶ τῆς δείχνω τὴν ταυτότητά μου.

— Κάνε ὑπομονή, μοῦ λέει, κ' ἐγὼ θὰ κα- τέρω ἐδῶ στους Ποδαριώδες.

— Δηλαδή, τῆς λέω, τοῦ λόγου σας μᾶς κάνατε τὸ «θερίο» προσφυγικὸ καταυλισμό, νὰ μὴ μπορούμε νὰ βροῦμε μιὰ θέσι ἐμεῖς οἱ γτόπιοι πού ἀγωνισθήκαμε κ' ἐχύσαμε τὸ

Τὰ ὄρεινὰ μέρη τῶν Ἰωαννίνων εἶχαν κατα- ληφθῆ πρό καιροῦ ἀπὸ ἀφθονίαν ληστῶν. Κάθε χαράδρα σχεδὸν εἶχε μεταβληθῆ εἰς ληστρικὸν κατάλυμα. σὲ κάθε δίοδον σιέκταν κ' ἕνα κα- ραούλι. Ἔτσι εἶχαν κταντῆσει ἀδιαβάτα τὰ μέρη ἐκεῖνα, εὐρισκόμενα εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν διαθεσὶν τῶν ληστῶν. Μεταξὺ ὧν τὰ πρωτεῖα εἶχον οἱ ἀδελφοὶ Ν.κ. καὶ Εὐθ. Ρέτζος, οἱ ὅποιοι ἐπὶ κεφαλῆς πολυμελεῶς συμμορίας εἶχον τρο- μοκρατήσῃ ὅλα τὰ περίε τῶν Ἰωαννίνων χω- ρίων, καταστάντες τὸ φόβητρον ἀκέρμη καὶ αὐτῶν τῶν ληστῶν, οἱ ὅποιοι κυριολεκτικῶς τοὺς ἔ- τρεμαν.

Τὸ ἀγαθὸν ἔμας τῆς ἀμνηστίας τὸ ὅποιον ἐδί- δετο τελευταίως εἰς τοὺς ληστὰς διὰ τῆς μεθό- δου τῆς ἀλληλοεξεντώσεως παρέσυρε καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Ρέτζους καὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὸ ἀπο- κτήσουν, ἐκπληροῦντες τοὺς ὅρους τοῦ σχετικοῦ διατάγματος.

Γενναῖοι καὶ ἀπτήητοι ὅπως ἦσαν καὶ οἱ δύο δὲν ἐδυσκολοῦθησαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ γί- νουν αὐτοὶ οἱ τιφες τῶν ἄλλων συναδέλφων τῶν. Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ὅλοι οἱ περίε τῶν Ἰωαννίνων ἐνεβρέοντες λησταὶ ἔπασαν εἰς χεῖρας τῶν δύο αὐτῶν ἀδελφῶν, ἐφρονεῦθησαν πάντες καὶ εἰ κεφαλαὶ τῶν ἐχρησίμευσαν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν δύο ληστοφάγων.

Ὁ φόρος τῶν ληστῶν ἀπετέλει διὰ τοὺς δύο, ἀδελφοὺς Ρέτζους ἕνα διασκευαστικὸν σπόρτ. Τὴν πρώτην μετέφερον εἰς Ἰωάννινα τὴν κεφα- λὴν ἐνός νέου ληστοῦ καὶ τὸ βράδυ ἐφευγαν διὰ νὰ μεταφέρουν πάλιν τὸ ἄλλο πρωτὴν κεφαλὴν ἄλλου ληστοῦ.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ δύο πρῶην λήσταρχοι κατέρωσαν νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀμνηστίαν καὶ νὰ διατηρήσουν ἀθικτὸν τὴν μεγάλην τῶν περι- ουσίαν τὴν ὅποιαν ἀπέκτησαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ληστρικοῦ τῶν βίου.

ΧΡΗΣΤΙΝΑ!

(Στὸ σκοπὸ τῆς Τιτίνας)

Ἐξοῦς μετὴ μάνα τῆς τὴν χῆρα
Στὴν φτώχεια καὶ στὴν πείνα, ἡ κακομοῖρα,
Ὡς οἶου τῆς ἐχτύπησαν τὴ θύρα
Τὰ πλούτη κι' ἡ καλομοιριά.

Κι' ἀφίνοντας μιὰ μέρα καὶ Γραφῆτα,
Καὶ γραφομηχανῆς καὶ Ὑπουργεῖα,
Βρέθηκε εἶσι μέσ' στὰ μεγαλεῖα
Καὶ με λεφτὰ μετὴ οὐρά!
Μ' αὐτὴ ἡ τύχη ἡ στραβὴ
Δὲν ἄφηνε νὰ τὰ χαρῆ!..

Refrain :—Κοῖμα σ' ἐσέ, Χρηστίνα,
Τὴν ἐπαθεσ σάν χῆνα,
Τάχασε, βρε Χρηστίνα,
Καὶ δὲν τὰ βροῖσεις πειά!

Χιλιάδες ἔπαιρνε γιὰ ἕνα γραμμα!
Κι' εἶσι μιὰ μέρα ἔγινε τὸ θαῦμα:
Ἐκεὶ πού ἦτανε χαμένο πρᾶμμα,
Ἐγινε πλούσια καὶ τρανῆ.

Ἐγέμισε καλά τὸ σπητικὸ τῆς,
Ἀπέκτησε τὸ αὐτοκίνητό τῆς,
Καὶ ἔχτιζε τὸ νέο μέγαρό τῆς
Μὲ ἐπιπλα πρωτοφανῆ!

Μ' αὐτὴ ἡ τύχη ἡ στραβὴ
Δὲν ἄφηνε νὰ τὰ χαρῆ!
Refrain :—Κοῖμα σ' ἐσέ, Χρηστίνα
[κλπ.

Μωρὲ κουτὴ Χρηστίνα, —ἀντε χάσου!
Τί τ' ἀθελεσ ἐδῶ τὰ μέγαρά σου;
Δὲν ἔβαζες στὴν τσέπη τὰ λεφτὰ σου,
Ἄλλου νὰ πᾶς νὰ τὸ χαρῆς.

Ἄντι νὰ κλαῖς
στὴ φυλακὴ σου τώρα,
Θάσου στὸ Μονακό
ἢ σ' ἄλλη χώρα,
Τὰ χάλια σου
πρὶν νὰβγουνε στὴ φόρα

Καὶ τέτοιονε μεπελὰ νὰ βρῆς!
Δὲν φταῖσι ἡ τύχη ἡ στραβὴ,
Σὺ φταῖς πού ἦσουνε κουτὴ!

Refrain :—Κοῖμα σ' ἐσέ, Χρηστίνα.. κλπ.
Μ. ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

αἷμα μας γιὰ δαῦτο τὸ σιδηρόδρομο.

Αὐτὸ ἦτανε οὐλο. Σηκώθηκε οὐλο τὸ βα- γόνι στὸ ὄδι καὶ παρὰ λίγο νὰ με λιτσά- ρουνε. Οὐλοὶ καὶ μέσα ἦταν Ποδαριώτες τ' ἀδρεφάκια κ' ἐπήγανε νὰ μ' ἀλαφρώσουνε ἀπὸ κἀνα δυὸ παῖδια γιὰτὶ πείραξα λέει τὴ Ματίνα τους.

Τραβίμαι πέρα, βγαίνω στὸν ἐξώστη χώ- νω τὸ χέρι στὸ ὀπλοστάσιο, λιγύζω τὸ δεξι γόνατο, σιγουράρω, τὸ καρβουράκι, φτύνω, ξα- ναφτύνω καὶ πηδάω ἀπὸ τὸ βαγόνι. Φταῖσι, ρε σύ, τώρα ὁ φονιάς; Ποτέ, μὰ τὴν Ἄνα- στασι.
Ο ΒΛΑΜΗΣ

Ο Λήσταρχος Ν. Ρέτζος

Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν Νεοπλοῦτων ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Πικρόχολον μητέρα μου,
Διότι δὲν ἦτο κατάστασι αὐτὴ νὰ μοῦ κα- τασκευάζει δηλαδὴ καθ' ἐκάστην ἐλγασίαν αὐτὸς ὁ Ἀρξερ κ' ἐγὼ νὰ μὴν ἔχω πλησίον μου κρι- μιὰ τρικωσαριά συγγενῆ- δεσ μου νὰ τοὺς πῶ τὸν πόνον μου καὶ νὰ με ὑπε- ρασπίσουν ἐμὲ τὸ ἀπρο- στάτευτον καὶ ἀνήλικον πλάσμα. Μὰ ὄχι! Ἐπειδὴ με εἶδαν εἶσι πελοურიῶν διαστάσεων με συνέληψον προχθὲς δύο μυστηριώδεις ἀστυνομικοὶ τῆς ἀποκρού- φου ἀστυνομίας διότι λέει ἦμιον καταχρασθῆς, ὅπου ἐγὼ δὲν καταλάβαινον τὴν Ἰγγλεξικὴν αὐτὴν λέξιν καὶ με ἔβανον μέσα, ὅπου ἐφώναζον πολὺ κ' ἐχρεμέτιζον ὅπου ἐφοβήθησαν καὶ μ' ἐξέ- βαλον ὄξου. Δηλαδὴς ἐτῶρα ὁ Ἀρξερ θὰ πάη στὴν σύζυγο τοῦ κ. Ὑπουργοῦ διὰ νὰ τῆς πῆ νὰ τοῦ μακρύνουν τὸν μηνιαῖον του μισθόν, διότι τί νὰ μᾶς κάνουν δύο χιλιάδες δραχμῆς τὸν μῆνα, ὅπου ἐγὼ ἀπαιτῶ δι' ἐλόγου μου μόνον χιλίας διακοσίας δραχμῆς διὰ φυστικὰ ἀράπικα καὶ ἑτέρας πενδακο- σίας διὰ κολοράκια καὶ βισκότα, ἐξ ἔνεκεν ὅπου πῶς θὰ προσφέρω ἐτῶρα τὴν χειμερι- νὴν περιόδον τὸ φασχόμηλον ἀνεμ μεζεδα- κίου; Ἐπειδὴ ἔχω εἰσελθεῖ εἰς τὸν ὄφθαλ- μὸν ὄλου τοῦ κόσμου διότι εἶμαι παχύσαρκος καὶ σοβαρὰ καὶ δὲν με ἀφίνουν νὰ διέλχωμαι ἐξ τῆς ὁδοῦ Σταδίου διὰ νὰ μὴν ἐβροδίξω λέει τὴν κίνηση τῶν αὐτοκινήτων. Καλὰ λοι- πὸν ἔκαμα καὶ ἐγὼ καὶ μόλις ἐφύσησεν ἡ πρώτη ψυχρότητα μετέφερον τὸ γουναρικό- ν μου ἐπὶ τὸν ὄμων μου, διὰ νὰ μὴ με συλλά- βει καμμιά γρίπη καὶ μεταβῶ εἰς τὰς ἡω- νίους μονὰς καὶ τότε τί θὰ γίνῃς ἐσύ, γαλα- κτοῦχον μητέρα μου, ὅπου με ἐσυνήθισες νὰ με αἰσθάνεσαι καὶ με ἀγαπᾶς ὅπως ἡ ὄρη τὰ νεοσοῖα αὐτῆς;

BETTA